

været Anledning til, hvis det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke havde haft Ordet. Klagerne over Standerborg-Valget dele sig, som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, i to Grupper. Den første Gruppe er de Klager, som forelaa her for Tinget, da Rigsdagen var samlet i den overordentlige Samling straks efter det sidste Folketingsvalg for at prøve Valgbrevens, og de Klager, som da forelaa for Tinget, koncentrerede sig navnlig om det Punkt, at man ikke mente, at den skriftlige Afstemning i den store Dover-Venge Kommune var tilstrækkelig kontrolleret. Jeg tillod mig allerede den Gang at vise, at Klagen over Stemmegivningen i Dover-Venge var en meget løs og ubegrundet Klage, idet der ikke var paavist noget som helst Eksempel paa, at en eneste af de Vælgere, der havde stemt for den valgte Kandidat var urigtigt opført hverken paa Valg- eller Stemmelisten. Der forelaa intet Bevis, intet bestemt Tilfælde var paapeget, kun en almindelig løs Formodning om, at der kunde være foregaaet et eller andet, som ikke var tilstrækkelig kontrolleret, dels paa Grund af den store Trængsel i Kofalet, dels paa Grund af, at Valglisteførerne efter Klagernes Mening ikke i hvert enkelt Tilfælde havde nævnt Navnet paa Vælgere og den Kandidat, paa hvem han havde afgivet sin Stemme. Det var imidlertid paa Grundlag af denne Klage, at det høje Ting's Flertal har nægtet Standerborgfredens Godkendelse af dens lovlige valgte Repræsentant i omtrent et Aar. Det glæder mig nu at kunne konstatere ud af de afholdte Forhør, at jeg har haft Ret i min Paastand, idet det har vist sig ved Underjøgelsen af Stemmegivningen i Dover-Venge Kommune, at den er foregaaet i den allerstørste Orden. Den ærede Ordfører mente i Gaar, at der dog var Mulighed for, at der kunde have været en eller anden Fejl, idet de, der ikke havde stemt, ikke vare afhørte. Det er jo noget vidtbeværet, den Slags Paastande have vi ikke hørt for her i Tinget og allermindst fra Ordføreren for Valgbrevens Prøvelse. Jeg trøster mig derfor ogsaa med, at den ærede Ordfører sluttede sine Bemærkninger angaaende dette Klagepunkt med, at Forhørene have oplyst, at der ikke er begaaet nogen Fejl ved Stemmegivningen i Dover-Venge, og det er jo det vigtigste ved en Afstemning, at der ingen Fejl er begaaet ved den, og naar det er konstateret af Ordføreren, kan man være tilfreds dermed; men, som sagt, det er paa Grundlag af en saadan Klage, at man har udført dette Valgs Godkendelse i ca. 1 Aar. Man skulde tro, at derved maatte dette Valg

være godkendt, da den Klage, som har foranlediget Udsættelsen, har vist sig saa grundløs og uholdbar, som Tilfældet her har været. Men det maa dog indrømmes, at Klagerne i Standerborg have været ret opfindsomme. Ikke saa snart mærkede de, at den første Klage ikke vilde vinde det høje Flertals Billigelse, før de fandt en anden, og dersom den heller ikke havde fundet Udvalgsflertallets Velvilje, Gud ved, hvor længe det saa havde været, inden man opnaaede Godkendelse. Thi der er jo en Mulighed for, at de kunde være blevne ved med at klage hele Valgperioden ud. De vilde saa bestræbe sig for at finde en anden Klage, paa hvilken Tinget kunde gaa ind, og skulde det vise sig, at den var uholdbar, kunde Klagerne jo begynde forfra og slaa en ny Kile ind, som mulig kunde gaa, og det vilde saa formodentlig kunne blive ved paa den Maade efter den Praksis, som synes at skulle etableres her. Der kommer vi ind paa en anden Gruppe af Klager over Standerborgvalget, og da navnlig paa den Klage, som nu synes at skulle spille den afgørende Rolle, nemlig den, som gaar ud paa, at Valgformanden har givet en Frist paa $\frac{1}{2}$ Time paa et Tidspunkt, hvor en saadan ikke maatte gives. Som Følge deraf skulde Valget da forkastes. Den faldne Kandidat, Gaardejer Jens Sørensen, en gammel Kollega, samt Redaktør Højmark af Standerborg have nemlig hen ad For sommeren lagt Mærke til, at der i Horsens Avis har staaet nogle Bemærkninger med Hensyn til Standerborgvalget om, at Valgbestyrelsens Formand ved Valget i Standerborg har givet en Times Frist. Der er noget vist mystisk over denne Klage til „Horsens Avis“. Der er ingen, der rigtig har kunnet komme efter Kilden til denne Meddelelse, ikke en Gang Redaktøren af „Horsens Avis“ er klar over, hvorfra han har faaet denne Meddelelse, den er saaledes af en eller anden Risse besørget ind i Sættet, uden at man egentlig har kunnet forklare sig, hvordan den er kommen dertil. Man har da ogsaa fraaldet, at der skulde være givet en Times Frist; man har modereret sig og slaaet af til en halv Time. Men da den faldne Kandidat og hans Ven, Redaktør Højmark i Standerborg, fik Nie paa dette, sammentaltes de i Løbet af For sommeren nogle gode Venner og Meningsfæller til et Møde i Standerborg for at høre, om ingen havde hørt noget om, at der var givet en saadan Frist. Der var da ogsaa nogle Mænd, som sagde jo, det forekom dem, at de havde hørt noget lignende. Og Redaktør Højmark, der jo har Pennen til sin Raadighed, skriver straks en